Verden er i forandring. Det har den altid været, men det går hurtigere og hurtigere. Danmark er også i forandring. Det har vi altid været, også det går pænt hurtigt, men det kunne bestemt går stærkere. Og først og fremmest kunne det ske meget mere bevidst, meget mere målrettet, meget mere viljefast.

Ikke at vi ikke gør det godt i Danmark. Det gør vi skam. Men spørgsmålet er, om godt er godt nok, når vi nu har forudsætningerne og mulighederne for at kunne gøre det endnu bedre.

- For det er da godt, at der er vækst i antallet af IT-arbejdspladser i Danmark. Men det er faktisk skidt, at 80% af alle nye lokaliseringer på IT-området i Norden sker i Stockholm.
- Og ja, arbejdsløsheden er faldet og ja, der er skabt nye jobs år for år. Det er godt, men det er ikke godt nok, når de OECD-lande, vi normalt sammenligner os med, har skabt flere, og når kun ca. to ud af tre er skabt i det private erhvervsliv.
- På overfladen ser det godt ud, at sundhedsudgifterne er vokset med over 20% de sidste ti år. Men det er ikke godt - det er faktisk rigtig skidt - at tre ud af ti patienter fortsat må vente mere end tre måneder på at komme i behandling.
- Det er godt, at vi så småt er ved at få en aktiekultur i Danmark, der kan være med til at øge forståelse for, at gode erhvervsvilkår er forudsætningen for et godt velfærdssamfund. Men kigger vi igen over sundet til Sverige, hvor to ud af tre over 15 årige er aktieejere, så ved vi godt, at det er for ringe, at det i Danmark kun er rundt regnet hver fjerde.
- Det er godt, at Danmark er et miljøvenligt land. Men er det godt nok, når en sammenligning af 56 landes miljømæssige indsats afslører, at det danske miljø samlet set kun er placeret på en 11. plads efter både Sverige, Norge og Finland? Det er da tankevækkende, at placeringen ikke er bedre, når vi er blandt de lande, der ubetinget opkræver flest såkaldte grønne afgifter.
- Det er godt, at der er kommet mere fokus på integration af indvandrere på det danske arbejdsmarked. Men det er bestemt ikke godt, at Danmark ligger i bunden i Rockwool Fondens internationale sammenligning over evnen til trække indvandrerne ind på arbejdsmarkedet. Mens arbejdsløsheden i almindelighed er under seks procent, er den for indvandrere fra en række lande over 30 pct. Det er ikke godt nok!

Og sådan kunne man blive ved. Vi gør det skam meget godt, men vi kunne gøre det meget, meget bedre.

Jeg siger det ikke for at være negativ, lyseslukkende eller sur. Intet ligger mig fjernere. For jeg er stolt af Danmark, men jeg bryder mig altså ikke om den dér “det-går-nok-altsammen”-

mentalitet, som har det med at stikke hovedet frem. Hvad gør et nej til euro’en, når guldpigerne bare kan genvinde medaljerne i Sydney. Hygge-hejsa, hvor det går. Nu skal vi vise dem, skal vi. Se her, nu ruller vi gardinerne ned og vender ryggen til. Ryggen til realiteterne. Til globaliseringen. Til den skærpede internationale konkurrence. Til Europa.

Helt så sort-hvidt er det selvfølgelig ikke. Men tendensen er der. Og der lefles i virkeligheden for selvtilstrækkeligheden, når Nyrup sætter det alfaderlige ansigt op i sin nytårstale og siger:

“Og hånden på hjertet - til far eller mor i aften foran tv-skærmen: Kunne du tænke dig at se dit barn vokse op i noget andet land? Kunne vi tænke os at se vore forældre blive passet og plejet i noget andet land? Jeg tror jeg kender svaret! ‘Det kunne vi ikke.’”

Må jeg ikke bare lige minde om, at 2.425 unge danskere sidste år forlod Danmark for at søge lykken i USA. Det er en stigning på hele 26 pct. i forhold til bare fem år tidligere.

Så helt ærlig. Det er tid til forandring. Vi skal sætte os større mål. Vi skal skærpe vores ambitioner. Vi skal gribe ud efter en højere standard.

I “Tid til forandring”, som vi har diskuteret her i eftermiddag, giver vi i Venstre nogle kontante, realistiske og helt nødvendige bud på, hvordan der kan sættes en sådan højere standard i det danske samfund. Nøgleordene er kvalitet, valgfrihed, ambition, konkurrence og respekt for det enkelte menneske.

I starten af 80'eme lykkedes det de borgerlige-liberale regeringer at sætte en ny økonomisk standard i Danmark. Ved at gøre op med gældsætningen, laden-stå-til-holdningen og inflationssamfundet. Det blev et vigtigt sporskifte, at det nu kunne betale sig at spare op og at der blevet stået vagt om kronekursen. Sandheden - som i socialdemokratiske kredse altid er ilde hørt - er, at det lagde grundstenen til den økonomiske fremgang og vækst, vi har oplevet i 90'eme.

Her i starten af et nyt århundrede skulle det gerne lykkes en kommende borgerlig-liberal regering at sætte en ny moralsk og holdningsmæssig standard. Der er forskel på godt og dårligt. Det middelmådige er ikke godt nok. Hvad vi gør godt i dag, skal vi gøre endnu bedre i morgen.

Det kan lyde som ord-skvalder, men er det bestemt ikke. For vi skal sætte handling bag. Skabe samfundsmæssige rammer og spilleregler, der ansporer os alle til at lade de bedste sider i hver enkelt af os komme til fuld udfoldelse.

- Ser man bort fra kærligheden er det dyrestebare man kan give væk sin arbejdskraft. Derfor skal det kunne betale sig at arbejde - at gøre en ekstra indsats - at gøre en forskel - at skabe nye arbejdspladser. Derfor skal der sættes en stopper for den nærmest uafvendelige skruen på skatteskruerne. Et skattestop er ambitiøst, men det er også helt, helt nødvendigt. Det er det effektive

værn mod et yderligere indgreb i det personlige, økonomiske råderum.

- Det enkelte menneske vokser i frihed og under ansvar. Derfor skal vi stå vagt om menneskers ret til at indrette deres eget liv. Ældre mennesker, der har brug for praktisk bistand, omsorg og pleje skal have retten til selv at vælge, hvem der skal give den. Unge forældre skal have ret til selv at bestemme, hvordan, hvornår og af hvem deres børn skal passes. Og alle mennesker skal sikres mod fagforeningstvang og organisationstyranni.
- Hvert enkelt menneske er unikt, har et talent, et punkt, der er stærkere end de svagere. Hvad enten det sidder i fingrene eller mellem ørene skal det plejes og anspores. Derfor skal vi lave en folkeskole og et uddannelsessystem, der tør stå ved sine resultater og lade sig måle på dem. En folkeskolen, der sætter mere fokus på de grundlæggende færdigheder. En folkeskole, der tør dele og diffentiere, så den enkelte elevs forudsætninger - større eller mindre - udnyttes til det yderste.
- Det fremmede og de fremmede kan blive et positivt bidrag til fornyelsen af Danmark, hvis vi tør stille krav og skabe muligheder. Derfor skal vi række en på en og samme tid varm og barket næve frem til de nye danskere. Man er velkommen, hvis man bidrager, trækker med, respekterer grundlæggende værdier og spilleregler i det danske samfund. Men det er ud af klappen, hvis man alene spekulerer i at komme i de offentlige kasser! Et optjeningsprincip, hvor man først efter syv år far ret til fulde sociale ydelser, er et kontant og konkret udtryk for en sådan varm og barket næve. Du skal yde, før du kan nyde. Men så er du også velkommen og så er du også respekteret.

Det bliver et langt og sejt træk at forandre Danmark, så vi står fuldt rustet til at møde fremtidens udfordringer. En ny regering, der holder hvad den lover - men så til gengæld ikke lover mere end den kan holde - er den dynamo, der skal drive udviklingen frem. Vi skal være ærlige. Også ærlige om det faktum, at det i sidste ende ikke er politikerne - Christiansborg, amtsgårdene, rådhusene - der alene kan gøre et godt Danmark endnu bedre. For alt er ikke samfundets skyld eller samfundets ansvar.

- Vi kan bygge 10, 20, 30 eller 200 nye sikrede pladser - og ja, vi skal bygge flere - men vi stopper først den meningsløse vold, når hver enkelt forældrepar ser deres unger i øjnene - ikke i morgen, men i dag - og taler holdninger, værdier. Opdrager, sætter grænser, indpoder normer. Mig bekendt er massevoldtægt og bandekriminalitet hverken værdsat, anerkendt eller moralsk acceptabelt i nogen kulturkreds eller i nogen religion.
- Vi kan justere socialpolitikken og retspolitikken, så vi far bedre værktøjer til at opbygge og markere grænsen mellem godt og ondt - og ja, vi skal bestemt gøre det. Men vi knækker først for alvor koden til en effektiv integration af nydanskerne, når vi alle - socialrådgiveren, skolelæreren, arbejdsgiveren, kollegaen - møder den enkelte nye dansker med helt de samme naturlige krav og forventninger, som vi stiller til os selv.
- Vi kan give flere timer i dansk og matematik - og ja, vi skal gøre det - men folkeskolens styrke og evne vil i sidste ende hænge uløseligt sammen med den enkelte lærers evne til at begejstre og anspore det enkelte bams naturlige nysgerrighed og videbegær.

Det er summen af hver enkelt menneskes indsats, der gør samfundet. Det er ikke samfundet, der gør det enkelte menneske!
For en liberal er det en simpel iagttagelse. Men den er vigtig. Det er den helt afgørende forskel mellem den vej, Venstre anviser og den noget snørklede og krogede sti, den nuværende regering har fulgt siden 1993.
Vi ved, at ethvert problem ikke kan løses med en lovparagraf.
Vi ved, at mere kvalitet ikke kun er et spørgsmål om flere penge.
Vi ved, at der er grænser for politik.
Og vi ved også, at forandring skal forankres. At man ikke laver hele verden om over en nat. At man skal flytte sig i respekt for det, man flytter sig fra. At der skal være en hårfin balance mellem tradition og fornyelse.
Derfor har vi det også helt fint med, at statsminister Rasmussen fortsat hedder statsminister Rasmussen efter næste folketingsvalg - når altså bare lige fornavnet er nyt!